

РЕШЕНИЕ

№ 4580

гр. София, 02.07.2019 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 36 състав,
в публично заседание на 28.03.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наташа Николова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **11901** по описа за **2017** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 и сл. от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

Образувано е по жалба на [фирма] със седалище [населено място], Столична община срещу ревизионен акт (РА) № Р - 22002216006989 - 091 - 001 от 14.07.2017г., издаден от Р. Г. Я. - началник сектор „Ревизии“ в отдел „Ревизии“ към дирекция „Контрол“ при ТД на НАП - С. - град, възложил ревизията и П. Н. Г. - главен инспектор по приходите в ТД на НАП - С. - град, ръководител на ревизията, в частта, с която е потвърден с решение № 1551 от 02.10.2017г. от и.д. Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно - осигурителна практика“ С. (ОДОП - С.), а именно в частта, с която е потвърден РА по отношение на установения резултат по ЗДДС за данъчния период м. 12.2013г. по фактури и доставки от доставчика [фирма], мълчаливо потвърден респективно в частта, с която се начислява корпоративен данък.

В жалбата се прави оплакване, че издаденият ревизионен акт е незаконосъобразен, неправилен, при провеждане на ревизията са допуснати редица съществени нарушения на административно-производствените правила.Развиват се и оплаквания за неправилно приложение на материалния закон предвид представените от дружеството доказателства, установяващи по несъмнен начин, наличието на доставка, в случая посочените, като предмет на доставките в процесните фактури – акумулатори, джанти, автомобилни гуми, моторно масло. По изложеното моли съда да постанови решение, с което да отмени ревизионния акт в оспорената част. Претендира присъждане на разноски.

Ответникът по жалбата, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли съда да я отхвърли като неоснователна и недоказана по съображения изложени в решението. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София град, в настоящия състав, след като обсъди фактите по делото и закона, приема за установено следното:

Жалбата е подадена в срока по чл. 156, ал. 1 от ДОПК, от активно процесуално легитимирано лице, срещу подлежащ на оспорване акт и след изчерпване на задължителния административен ред за обжалване, с оглед на което, съдът приема, че правото на жалба е надлежно упражнено и депозираната жалба като редовна и допустима подлежи на разглеждане по същество.

Производството по издаване на обжалвания РА е започнало въз основа на Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) №Р-22002216006989-020-001 от 10.10.2016 г., връчена по електронен път на 27.10.2016 г., изменена със Заповед №Р-22002216006989-020-002/19.01.2017 г., издадени от Р. Г. Я., на длъжност началник сектор „Ревизии“ при ТД на НАП С., с която е възложено извършването на ревизия на [фирма] за установяване на корпоративен данък за периода от 01.01.2014 г. до 31.12.2014 г. и по ЗДДС за данъчните периоди от 01.11.2013 г. до 31.01.2014 г. и от 01.04.2014 г. до 30.04.2014 г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад (РД) №Р-220022 16006989-092-001/20.04.2017 г. Във връзка с подадено искане вх. №53-03-2009 от 09.05.2017 г., с уведомление №Р-22002216006989-РУС-001/11.05.2017 г. ревизираното дружество е информирано, че срокът за подаване на възражение срещу РД и представяне на доказателства е продължен до 09.06.2017 г. В срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК е подадено писмено възражение срещу РД, към което не са приложени допълнителни доказателства. Ревизиращият екип е приел възражението като неоснователно.

Ревизията приключила с РА №Р-22002216006989-091-001/14.07.2016 г., издаден от Р. Г. Я., на длъжност началник сектор „Ревизии“ при ТД на НАП С. – орган, възложил ревизията и П. Н. Г., на длъжност главен инспектор по приходите – ръководител на ревизията.

С РА са установени допълнителни задължения по ЗДДС за данъчните периоди м. 12.2013 г., м. 01.2014 г. и м. 04.2014 г. в общ размер на 80 049,20 лв. и лихви в размер на 21 411,07 лв., както и допълнителен корпоративен данък за 2014 г. в размер на 9 170,00 лв. и лихви в размер на 2 131,24 лв.

На основание чл. 37, ал. 2 от ДОПК на ревизираното лице е връчено искане за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице (ИПДПОЗЛ), в отговор на което с придружителни писма вх. №53-06-3523/26.07.2016 г. и №22002216006989/24.03.2017 г. са депозираны документи и обяснения.

На основание чл. 45 от ДОПК са извършени насрещни проверки на доставчиците [фирма], ЕИК[ЕИК] и [фирма], ЕИК[ЕИК], както и на клиентите [фирма], ЕИК[ЕИК] и [фирма], ЕИК[ЕИК]. Констатациите, направени вследствие извършените проверки са обективирани в протоколи, описани в РД.

С протокол, съставен по реда на чл. 50 от ДОПК, е извършено приобщаване на доказателствения материал, събран при предходната ревизия на [фирма], приключила с частично отменения РА №Р-22221415010473-091-001/30.06.2016 г. По същия ред е извършено приобщаване и на РА №Р-2221415002483-091-001/7.12.2015 г. и РД №Р-22221415002483-092-001/4.10.2015 г., издадени вследствие приключилата

ревизия на доставчика [фирма].

С цел преглед на първични и вторични счетоводни документи е посетен счетоводния офис на ревизираното дружество в [населено място], [улица], вх. А, ет. 2. Посещението е документирано с протокол №1088335/24.03.2017 г.

Извършени са проверки в информационната система на НАП и Търговския регистър към Агенция по вписванията.

Срещу така издадения ревизионен акт е подадена жалба до директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ - [населено място]. Изпълняващият длъжността се произнася по нея с Решение № 1551 от 02.10.2017г. от и.д. Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно - осигурителна практика“ С. (ОДОП - С.), с което отменил Ревизионен акт №Р-22002216006989-091-001/14.07.2017 г., издаден от Р. Г. Я. – орган, възложил ревизията и П. Н. Г. – ръководител на ревизията в оспорената част на установения резултат по ЗДДС за данъчен период м. 01.2014 г., ведно със съответните лихви, изменил РА, в оспорената част като установеният ДДС за внасяне за данъчен период м. 04.2014 г. в размер на 17 500,00 лв., определил на ДДС за внасяне в размер на 0,00 лв. и установеният корпоративен данък за 2014 г. в размер на 10 833,50 лв., определил на корпоративен данък в размер на 10 383,50 лв., ведно със съответните лихви. Като потвърдил РА №Р-22002216006989-091-001/14.07.2017 г. в оспорената част на установения резултат по ЗДДС за данъчен период м. 12.2013 г. Оставил без разглеждане жалбата в останалата част като недопустима и прекратил производството в тази част.

В частта, с която оспореният ревизионен акт е потвърден, предмет на настоящото производство, решаващият орган е приел, че органите по приходите са направили верен извод, че когато се касае за доставка на стоки, е необходимо да бъдат установени по безспорен начин данни за техното придобиване, съхранение, транспорт, предаване. В случая представените от ревизираното лице и неговия доставчик доказателства не са достатъчни да удостоверят закупуването на стоките от доставчика, тяхното съхранение, товарене, транспортиране, разтоварване, заплащане и в крайна сметка реалното прехвърляне на собствеността на получателя [фирма]. Според представените документи, моментът на последващата реализация на спорните стоки предхожда по време момента на тяхното придобиване, което от обективна страна е невъзможно. Като не се удостоверяват фактическото изпълнение на доставките. Не е доказано придобиването на стоките от доставчика и тяхното съхранение до момента на реализацията им. Не се сочат данни за лицата, извършили товаро-разтоварните дейности. Липсва конкретизация по отношение местонахождението на стопанисваните обекти и местата на приемане и предаване на стоките. Нито [фирма], нито [фирма] са представили никакви документи, които да съдържат индивидуализиращи данни на транспортни средства, за които са предназначени стоките. Не е доказано транспортирането на стоките и заплащането по доставката.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, съдът формира следните правни изводи по съществуването на правния спор:

Ревизионният акт е издаден от компетентни органи по смисъла на чл. 119, ал. 2 ДОПК. Ревизионният акт е издаден и в предвидената форма и съдържа реквизитите по чл. 120, ал. 1 ДОПК.

Възражението на жалбоподателя за допуснато съществено нарушение на

административно-производствените правила, изразяващо в неспазване на срока за издаване на ревизионния доклад не може да бъде споделено. Съгласно чл.117,ал.1 ДОПК ревизионният доклад се съставя от ревизиращия орган по приходите не по-късно от 14 дни след изтичането на срока за извършване на ревизията. По-късното издаване, съответно връчване на ревизионния доклад не може да го опорочи до степен нищожност, тъй като посоченият срок е инструктивен и неспазването му не оказва влияние нито на валидността на ревизионния акт, нито нарушава упражняването на правата на ревизирувания субект. В този смисъл в съдебната практика е решение № 9645 от 13.07.2018г. на Върховния административен съд, първо отделение, постановено по адм.д. № 2030/2018г. Всички възражения на жалбоподателя в жалбата са напълно неоснователни, тъй като сроковете по цитираните от него разпоредби от ДОПК са инструктивни.

По отношение на възражението на жалбоподателя, че при определяне на процесните задължения е приложен неправилно материалния закон, настоящата съдебна инстанция приема за установено следното:

По данни от информационната система на НАП е установено, че доставчикът е отразил в отчетните регистри по ЗДДС за съответните данъчни периоди цитираните фактури с получател [фирма]. От представените документи е установено, че фактури №1/20.11.2013 г. и №4/06.01.2014 г. са издадени във връзка със сключен договор между ревизираното лице като възложител и [фирма], в качеството на изпълнител за извършване на инженерингови услуги – изготвяне на проект за управление на строително-монтажни работи на обект „Фитнес „Академик“ – подобекти фитнес зала, лоби бар, фойе, масажни помещения, козметика, фризьорски салон, зали за танци, зали за скуош и съблекални“, както и самите СМР. За приемането и предаването на фактурираните услуги са представени съответните документи, удостоверяващи изпълнението на количествените и качествени параметри на договорените дейности. Въз основа на представени банкови извлечения е установено, че е налице разплащане по доставките. Направени са констатации по отношение на осчетоводяването и предходните доставчици (подизпълнители).

Спорната фактура №10/20.04.2014 г. с предмет доставка на стоки – автомобилни гуми, моторни масла, джанти и акумулатори, е издадена във връзка със сключен договор от 19.11.2013 г. между [фирма], в качеството на купувач и [фирма], в качеството на продавач. Представени са спецификация– приложение №1, представляваща неразделна част от договора, в която артикулите са описани по вид, брой, единична и обща цена и приемо-предавателен протокол от 16.12.2013 г., удостоверяващ приемането и предаването на стоките по позициите, описани в приложение №1 от договора.

Органите по приходите са направили констатация, че описаните в посочената фактура предмет на доставка и стойности не кореспондират с останалите съпътстващи доказателства. Съгласно договореното между страните предмет на доставката са описаните в спецификацията стоки, докато във фактурата е посочен предмет „услуга - отложено плащане“. Посочено е, че общата стойност на договорената доставка е 124 168,42 лв., в т.ч. данъчна основа 103 473,68 лв. и ДДС 20 694,74 лв. Фактура №[ЕГН]/20.04.2014 г. е на обща стойност 105 000,00 лв., в т.ч. данъчна основа 87 500,00 лв. и ДДС 17 500,00 лв. Доказателства за извършено плащане не са представени. Декларирано е, че стоките не са били превозени от [фирма], а са били съхранявани на склад при първоначалния собственик до момента на фактурирането

им към крайния клиент.

Допълнително въз основа на представените от ревизираното дружество доказателства е установено, че стоките са предмет на последваща реализация по фактура №1003/19.12.2013 г., издадена към [фирма] с данъчна основа 105 500,00 лв. и ДДС 21 100,00 лв. и посочен предмет на доставка „по договор“. Към фактурата са представени допълнително договор от 19.11.2013 г., сключен между [фирма], в качеството на продавач и [фирма], в качеството на купувач, спецификация – приложение №1, представляваща неразделна част от договора, в която артикулите са описани по вид, брой, единична и обща цена и приемо-предавателен протокол от 17.12.2013 г., удостоверяващ приемането и предаването на стоките по позициите, описани в приложение №1 от договора. Установено е, че в представения договор, срещу името на клиента [фирма] е посочен ЕИК на друг клиент на ревизираното дружество – [фирма].

Цялостната съпоставка и анализ на представените от ревизираното лице и неговия доставчик документи и писмени обяснения са показали наличие на множество несъответствия. От една страна, стоките са закупени от [фирма] по фактура №[ЕГН]/20.04.2014 г. и данъчното събитие е възникнало на 20.04.2014 г., а същевременно приемо-предавателният протокол е с дата от 16.12.2013 г. Последващата реализация на стоките е документирана с фактура от 19.12.2013 г. Според представените документи продажбата на спорните стоки по фактура №1003 от 19.12.2013 г. към [фирма] е осъществена далеч преди тяхното закупуване по фактура №[ЕГН]/20.04.2014 г., издадена от [фирма], което от своя страна компрометира реалността на доставките и достоверността на съставените документи.

Извършена е и ревизия по ЗДДС на [фирма], приключила с РА №Р-2221415002483-091-001/07.12.2015 г., с който за данъчните периоди м. 11.2013 г., м. 12.2013 г., м. 01.2014 г. и м. 03.2014 г. са установени задължения по ЗДДС в общ размер на 56 932,44 лв., в т.ч. главница 47 911,72 лв. и лихви 9 020,72 лв. Съгласно констативната част на посочения РА на [фирма] е отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 11 732,20 лв. по фактури, издадени от [фирма]. РА не е обжалван по административен ред и е влязъл в сила. С протокол №0809311/23.03.2017 г. РА е приобщен към доказателствата, събрани в хода на ревизията на [фирма].

С оглед на правилно установените факти е прието, че не е налице наличие на реално извършени доставки от [фирма]. Посочено е, че извършени услуги и доставени стоки изобщо липсват, т.е. липсва предмет на доставките. От което следва, че са налице симулативни доставки по фактурите, издадени от посочения доставчик, по които ревизираното лице претендира право на данъчен кредит.

В представените спецификация-приложение №1 към договор от 19.11.2013 г., сключен между [фирма] и [фирма] и приемо-предавателен протокол от 16.12.2013 г. са описани автомобилни гуми, джанти, моторно масло и акумулатори. Различните артикули са описани по количество, единична цена и обща стойност, без каквито и да било конкретизиращи данни, в т.ч. относно размер, вид, марка, мощност (за акумулаторите), вискозитет (за моторните масла) и т.н. Такава конкретизация липсва и в документите, съставени при последващата реализация на стоките от [фирма] към неговия клиент [фирма]. В сключените договори липсват изисквания, които са в рамките на обичайните взаимоотношения между клиенти и доставчици, а именно да

бъдат доставени стоки със специфични характеристики според вида, марката и модела на притежаваните и/или наети и стопанисвани МПС.

Не е доказано придобиването на стоките от доставчика и тяхното съхранение до момента на реализацията им. Липсва конкретизация по отношение местонахождението на стопанисваните обекти и местата на приемане и предаване на стоките. Не е доказано и транспортирането на стоките както и заплащането по доставката.

Всички събрани в хода на ревизията доказателства, преценени в тяхната взаимовръзка и зависимост, сочат непротиворечиво към заключението, че фактурираната доставка, по отношение на която ревизираното дружество претендира приспадане на данъчен кредит, не е реално осъществена. На следващо място по данни от Търговския регистър през ревизираните периоди едноличен собственик на капитала и управител на [фирма] е И. В. Н. - син на единия от съдружниците в [фирма] и племенник на другия.

Поради неизпълнение на изискванията на чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 във връзка с чл. 6 и чл. 25 от ЗДДС, ревизиращият екип обосновава и законосъобразно е отказал правото на приспадане на данъчен кредит на [фирма] по фактура №10/20.04.2014 г.

Доколкото в частта по ЗДДС по безспорен начин е доказано, че липсва реална доставка на стоки по фактура №10/20.04.2014 г. с данъчна основа 87 500,00 лв. и ДДС 17 500,00 лв., издадена от [фирма], то извършеното облагане и по ЗКПО е законосъобразно. С цитираната фактура не е документирана реална стопанска операция и следователно отчетеният по нея разход не отговаря на изискването за документална обосноваемост в чл. 10 от ЗКПО. При изчисляване размера на дължимия корпоративен данък, органите по приходите са допуснали техническа грешка, констатирана в мотивите на Решение № 1551/02.10.2017 год. След извършеното преобразуване на счетоводния финансов резултат с размера на разходите, които не са документално обосновани, е изчислена данъчна печалба в размер на 103 834,96 лв. При определянето на дължимия корпоративен данък погрешно е посочена като дължима сумата от 10 833,50 лв., като дължимият корпоративен данък следва да бъде 10 383,50 лв.

Като правилен и законосъобразен ревизионен акт (РА) № Р - 22002216006989 - 091 - 001 от 14.07.2017 г., издаден от Р. Г. Я. - началник сектор „Ревизии“ в отдел „Ревизии“ към дирекция „Контрол“ при ТД на НАП - С. - град, възложил ревизията и П. Н. Г. - главен инспектор по приходите в ТД на НАП - С. - град, ръководител на ревизията, в частта, с която е потвърден с решение № 1551 от 02.10.2017 г. от и.д. Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно - осигурителна практика“ С. (ОДОП - С.), а именно в частта, с която е потвърден РА по отношение на установения резултат по ЗДДС за данъчния период м. 12.2013 г. по

фактури и доставки от доставчика [фирма], мълчаливо потвърден респективно в частта, с която се начислява корпоративен данък, следва да бъде потвърден, а жалбата бъде отхвърлена като неоснователна.

Водим от горното и на основание чл.160,ал.1 ДОПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] със седалище [населено място], Столична община срещу ревизионен акт (РА) № Р - 22002216006989 - 091 - 001 от 14.07.2017г., издаден от Р. Г. Я. - началник сектор „Ревизии“ в отдел „Ревизии“ към дирекция „Контрол“ при ТД на НАП - С. - град, възложил ревизията и П. Н. Г. - главен инспектор по приходите в ТД на НАП - С. - град, ръководител на ревизията, в частта, с която е потвърден с решение № 1551 от 02.10.2017г. от и.д. Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно - осигурителна практика“ С. (ОДОП - С.), а именно в частта, с която е потвърден РА по отношение на установения резултат по ЗДДС за данъчния период м. 12.2013г. по фактури и доставки от доставчика [фирма], мълчаливо потвърден респективно в частта, с която се начислява корпоративен данък.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщението до страните, че същото е изготвено.

СЪДИЯ: